

§. 2. č. a), po katerem bode društvo znanstvene knjige vsaj podpiralo, da se izdada; in dr. Bleiweis določi nasvèt tako, da naj Matica knjigo sprejme, založi, prodaja, se splača, in kar ostane, je lastnina pisateljeva, ter opomni, da bi gledé na slovansko vzajemnost bilo prav potrebno, da se uči na naši gimnazii bližnji hrvaško-srbski pa česki jezik; po glasovanji se sprejame dr. Bleiweisov nasvèt s pristavkom, ako je pisatelju po volji, da se ta knjižica po tej poti dá na svetlo. — Gosp. dr. Bleiweisu je prof. Tušek iz Zagreba pisal, da je nabral slov. imen čez 700 rastlinskih rodov, in manjka mu izmed vseh, kar jih na Kranjskem raste, le še kacij 90 rodov, ter praša, ali bi ne bilo dobro, da se pridene knjigi „Štirje letni časi“ imenik rastlinski latinski in slovenski, toda brez sinonim ali soimenskih. Knjiga bi morebiti za eno pòlo obširniša bila, pa bi v znanstvenem oziru mnogo pridobila, ker bi se na tej podlagi reč dopolnovala, in bi s časom dobili dobro slovensko terminologijo vseh po Slovenskem rastočih rastlinskih rodov. — Odbor mu je na to pritrdil po opombi dr. Tomanu, kako dobre so vmes tudi sinonima, naj se toraj nikar ne opuščajo, in dr. Bleiweisov, kateri mu je Medvedov rastlinski imenik poprej bil poslal, kako da tacega dela Slovenci že davno želijo itd.

Na to pové gosp. blagajnik dr. Zupanec, kako se množi Matičino premoženje, ktero znaša danes 24.062 gold. — O tej priliki popraša gosp. J. Gorup, kako je zavarovano, in ako sme odbor o tej reči govoriti, naj bi se dela na dnevni red prihodnje seje odboroze, ker naša prihodnost je nekako temna, kar mu potrdijo z g. dr. Tomanom tudi drugi odborniki.

Na zadnje spregovori gosp. dekan Hicinger, da je „Vojvodstvo Kranjsko“ dobra knjiga, kakoršne doslej še nismo imeli, da ima pa sèm ter tje vendar nekatere pogrèške in pomanjkljivosti, in da bi bilo dobro, da bi vsaj nekateri razdelki (geologični, topografični) se še obširneje obdelali, izdelali in razjasnili, kar hoče on o priložnosti storiti. Dr. J. Bleiweis omeni, da je knjiga skrbno sestavljena, vendar pa ni čuda, da je kak pogrèšek v taki vednostni knjigi, in da bo gosp. dekan gotovo vsem vstregel, ako se tega loti. Gosp. dekan je obljubil tak sestavek „letopisu.“ Potem razpusti odbor prvosednik dr. Vončina zahvaljuje se vsem zlasti vnanjima gg. odbornikoma.

Moja struna.

Žalostno glašenje, tiho, —
Lira moja je zapéla;
Čuje glase se miline,
Kri do vrha prikípéla.

Ihtajočega pogleda,
Solza se jej zdaj udere;
Srce vidim jej zibati:
Meni to srcé predere.

Zbujá bognja me iz spanja,
Krasna Vila prikázala
Se, prebujá me nemirno,
V pesmi ona me navdala:

Me poprime za ročico,
Tresajočo kvišku vzdigne,
Liro k srcu mi pritisne,
In z ročico belo migne.

„Sinko, zbudi se, pogledaj
Tje v temoto, oj ozri se;
Gledaj brate jokajoče, —
Se li srce ti ne trése?“

Se ozrém okoli sebe,
Slavna bognja je zginila,
Vendar liro mi pusti še, —
Tovaršico mi premilo.

„Glej tam, deklico prezalo,
Glej mladenča, kako prosi,
Glej naš pogubljeni narod, —
Vse pretežko breme nosi!“

Mili glas, — zapoje struna,
Lira moja zadonéla,
Čuje glase se miline,
Kri do vrha prikípéla.

France V.

Novice iz deželni zborov.

19. novembra so se pričeli vsi deželni zbori našega cesarstva; kako, naj povedó naslednje vrstice:

Zbor ogerskih velikašev je nagovoril taver-nik; grof Cziráky-jev predlog, da predsednik presvitli cesarici ponese zborova voščila za njen god, je bil z eljen-klici enoglasno sprejet; bran je bil kraljev reskript, kterege je zbor molče poslušal potem pa sklenil sejo.

Zbor ogerskih poslancev je predsednik pričel o poldne z nagovorom, v katerem je ob kratkem razlagal važno nalogo tega zbora, konečno pa presvitli cesarici za god izrekel voščilo, kteremu so sledili živi eljen-klici. Po prebranem kraljevem reskriptu je bila sklenjena prva seja.

Levovski zbor je odprl deželni maršal knez Sapieha z vvodnim govorom; v njem je zahvalo izrekel cesarju, da je najvažnejše sklepe zadnjega deželnega zbora potrdil in deželi dal rojaka za svojega namestnika, potem govoril o potrebi, da se deželi prenaredé sodnije in slednjič Njih Veličanstvu zaklical slavo, ktero je zbor navdušeno trikrat odzdravil. Cesarski namestnik grof Goluhovski se je zboru in deželi zahvalil za zaupanje, v nemal je poslance na delo ter izrekel, da se stanovitni blagor dá doseči le, ako se dežela tesno drži splošnje države; potem je zboru izročil stroškovnik zemljiščinega zavoda in predlog zastran prenaredbe volitnega reda. Zlasti je o levovskem zboru omeniti to, da je bil prvič odprt z govorom le v poljskem jeziku (dosedaj vselej nemški) in da se je cesarsko pismo bralo samo v poljskem jeziku, „ker“ — kakor je deželni maršal rekel — „pisma v rusinskem jeziku ravno ni bilo pri roki!“ Ni čuda, da je to jako osupnilo vso rusinsko stranko.

Hrvaški zbor je odprl prvi podpredsednik dr. Šuhaj. Prebran je bil kraljev reskript, s katerim se je sklical ta zbor, potem reskript zastran volitnega reda in deželne ustave. Sklenjeno je bilo, ta kraljeva odpisa dati v natis in potem razdeliti med poslance.

V Brnu je zbor pričel deželni glavar z govorom, v katerem je poslanec pred oči stavil čas, ki je pretekkel od zadnjega deželnega zbora; cesarski namestnik pa je zboru izročil cesarsko pismo od 13. oktobra t. l. (o vojskinem odškodovanji), pregledani volitni red in staviteljski red za Moravsko.

V Tropavi je vlada zboru predložila: ces. pismo od 13. oktobra t. l., staviteljski red in prenaredbo 13. in 15. §. volitnega reda.

V Gradcu je vlada predložila: prenaredbo 14. in 15. §. deželnega reda; staviteljski red za graško mesto in ces. pismo od 13. oktobra t. l., ktero se ima po zborovem sklepu tiskati in postaviti na dnevni red. V 2. seji je Herman storil predlog, da se reši njegov lanskí predlog zastran real-gimnazije na Ptuj.

V Črnovicu je vlada predložila postavbo za prenaredbo 12. in 14. §. deželnega volitnega reda.

V Pragi je grof Rothkirch zboru najprej sebe predstavljá za ces. namestnika in grofa Nostica za deželnega maršala; na to je grof Nostic povzel besedo in nemški nagovoril poslance, za njim pa česki njegov namestnik dr. Bělský. — Ces. namestnik je česki, potem nemški bral ces. pismo od 13. oktobra t. l. ter obé izročil zboru, nemški pozdravil zbor ter mu naznanil postavbe prejšnjega zbora, ktere je cesar potrdil, in postavbe, kterih ni potrdil. Po odobrenih novih volitvah se sklène prva seja.

V Lincu je vlada predložila ces. pismo 13. oktobra t. l., prenaredbo 12. in 14. §. volitnega reda, staviteljski red in postavbo za vodne pravice.

Solnograški deželni glavar v svojem nagovoru obžaluje ločitev iz nemške zveze s pristavkom: da bodo nemški Avstrijani vedno v srcu hranili zavest te zveze in z veseljem pozdravili trenutek, ki jih zedini z bratovskim ljudstvom.

V Innsbruku je deželni glavar v svojem nagovoru povdarjal potrebo, da se razširi in zboljša deželna bramba zoper prihodnje napade. Omeniti pa moramo, da so bili pričujoči le 3 poslanci laških Tirolcev. Še celó oskrbnika tridenskega knezoškofa ni bilo pri zboru.

Pogled v peštanski deželni zbor.

Kraljevo pismo (reskript) od 17. novembra t. l. do deželnega zbora v Peštu ne dá več dvomiti, da si je dunajska vlada dvalizem na svoj prapor zapisala. — Menda ne bode ta dogodba nikogar prekvapila (osupnila), ker se je že več časa po magjarskih in nemško-avtonomičnih časnikih o dvalizmu s tako gotovostjo pisarilo, da ni bilo drugega pričakovati. Kraljevo pismo priznava, da je načrt, kterega je Deakova stranka pred prusko vojsko o vzajemnih državnih zadevah ogerskemu deželnemu zboru nasvetovala, ugoden za porazumljenje med dunajsko vlado in ogerskim deželnim zborom. — Poleg tega kraljevega pisma bi imelo spadati: vojaštvo, posredni davki, državni dolgovi in državna posojila v vzajemno-državne zadeve, vse drugo pa bi se Magjarom v lastno skrb dalo, na primer: zemljiščni davki, davki od pohištev in prihodkov; vsi ti davki bi se ne pobirali več v državno denarnico, marveč bi se obračali za deželne ogerske potrebe. — Ako magjarski deželni zbor zaznamovane tri poglavitne reči za vzajemno-državne spozná, bode se državno ogersko ministerstvo ustanovilo, ktero bode ogerske postave leta 1848. v tres vzelo. — Gotovo ni nobenatočka celega kraljevega pisma za vso Avstrijo tako osodepolna, kakor je stavek, v kterem se Magjarom lastno ministerstvo dovoljuje. Ker imajo Magjari sodništvo, politično deželno vlado, šolstvo i naboženstvo (cerkvene zadeve) že od leta 1861. v svojih rokah, za neogerske dežele pa v teh rečéh dunajska vlada razsoja, zato je dvalizem deloma že do sedaj v Avstrii vladal, z najnovejšim tem reskriptom posebno pa z dovoljenjem lastnega ogerskega ministerstva se pa dvalizmu še le pravi temelj poklada. — Avstrijski Slovani bi bili s takimi pravicami, kakoršne Magjari že imajo, popolnoma spokojeni, Magjari pa neki še tudi z novimi ponudbami niso zadovoljni; oni hočejo imeti še več, oni hočejo imeti vse, česar je samostojni neodvisni državi potreba. — Le tako naprej, pa bode kmalu dunajsko vlado k pogrebu nesli! — Stari pregovor pravi, da nam jedilo med jedjo še le prav dišati začne; — ta pregovor Magjari do čistega potrjujejo. — Ali se morebiti dunajska vlada na to zanaša, da jo bodo slovanski narodi zopet nevarnosti rešili, v ktero gotovo zaide, ako ljubljencem Magjarom in njihovim zaveznikom nemškim avtonomistom vse dovoli, Slované in Rumune pa v magjarsko in nemško supremacijo vklene? — Ali mar dunajska vlada od tujega ministra Beust-a pričakuje, da bode on kos magjarskim idejam? Ubogi Beust! On še svojih Nemcev ni do kraja poznal, dasiravno se vse svoje žive dni ni za drugega pečal kakor za veliko Nemčijo, kako hoče potrebo, veliko potrebo in nevarnosti Avstrije poznati ter njim pomagati?

(Konec prihodnjič.)

Deželni zbor kranjski.

V 2. seji izročuje prvosednik deželnemu zboru predlog vladni, po kterem naj se nova občinska postava v soglasje stavi z §§. 13. in 15. deželnega volilnega reda, ktera se še nanašata s staro občinsko postavo. — Ta predlog pride tedaj na dnevni red. — Poslanec dr. Costa izročuje 4 prošnje občine knežške na Notranjskem, po kterih ondašnja županija v pismu, domače pisanem, želi, da se pospeši in dožene delovanje servitutne komisije o gozdnih pravicah, — cesta med Šent-

Petrom in Trnovim čez gorenjo Pivko stavi v vrsto skupnih (konkurenčnih) cest, — da sedanje županije dobé potrebne zakone vsaj za denar, — in da se §. 28 občinske postave dostavi: „in take poravnave so tudi veljavne pri ces. sodnijah.“ — Te prošnje so bile izročene odseku za peticije, v kterega so bili voljeni poslanci dr. Bleiweis, Brolich, Klemenčič, Rudež, Svetec.

Zdaj odbornik dr. Zupan bere sporočila deželnega odbora o vsem tem, kar se je v tem odboru vršilo od poslednjega deželnega zbora do danes. To sporočilo, ktero bomo prihodnje bolj na drobno „Novicam“ popisali, naznanja najpoprej vse postave, ki jih je sklenil poslednji deželni zbor in Njih Veličanstvo potrdilo; potem prestopa na vse druga važna opravila, za ktera je bila skrb izročena deželnemu odboru, in kako in kaj je s temi zadevami. — Po navadi je tudi to sporočilo izročeno posebnemu odseku, v kterega so bili voljeni dr. Costa, dr. Toman, Svetec, pl. Gutmannsthal in Debevec.

Deželni odbornik Dežman v imenu deželnega odbora izročuje zboru proračune domestikalnega, zemljišno-odveznega zaklada in proračune vseh družih zakladov, o kterih gré gospodarstvo deželnemu zboru. Izvoljen je bil tudi poseben odsek, ki naj prevdara ta proračun in potem v deželnem zboru o njem poroča. Voljeni so bili v ta odsek: Kromer, dr. Zupan, baron Schloissnigg, Dežman, dr. Bleiweis, pl. Gutmannsthal, Mulej, Svetec in Kapele. V tej seji je baron Apfaltrern dobil dopust za 14 dni.

V 3. seji naznanja prvosednik, da se je baron Codelli tudi deželnemu poslanstvu odpovedal, ter dostavlja, da je izročil c. kr. deželnemu predsedstvu to odpoved, da se napravi nova volitev. Poslancu Korenu se dovoli dopust za 8 dni. — Po tem bere prvosednik dr. Wurzbach interpelacijo, ki jo je poslanec dr. Costa stavil še s družimi 10 poslanci do c. k. deželne vlade o novih pravilih ljubljanske hranilnice, ki se v nekterih prevažnih točkah nikakor ne skladajo z regulativom, ki ga je vlada dala vsem hranilnicam leta 1846. in ki še dandanes velja. V tem pismu, ki predpise onega regulativa temeljito primerja z novimi pravili hranilničnimi, vprašajo podpisani poslanci: ali je slavno c. k. deželno vlado volja, zahtevati to, da po tem regulativu predela hranilnica svoja pravila, in ker je hranilnica za vso deželo prevažen zavod, ali ne bi slavna vlada hotela, omenjeno novo osnovo pravil deželnemu zboru v prevdarek dati? — Cesarski namestnik Njih esksc. baron Bach je zagotovil odgovor na to vprašanje brž ko bode mogoče. — V odsek za prevdarek vladnega predloga so bili v tej seji voljeni poslanci grof Anton Auersperg, dr. Bleiweis, dr. Costa, Kromer, Dežman, dr. Toman, dr. Zupan in Svetec.

— Potem so poročali odborniki Dežman, dr. Zupan in dr. Bleiweis o nekterih odborovih predlogih, ki so bili finančnemu odseku izročeni, samo predlog: naj se onemoglemu strežaju v nornišnici Urbanu Oblaku podeli milošnja 60 gold. na leto in dan, je bil brez ugovora sprejet.

Po končani seji je dr. Toman (slovenski) prosil deželni zbor: naj prihodnjo sejo odloči na sredo, ker nekoliko poslancev gré v Zagreb slavit svečanost tristoletnice, kar je ban hrvaški Zrinji junaško smrt storil za Hrvaško in vso Avstrijo zoper grozovitega Turka, zoper kterega so tudi naši prededje Kranjci tolikrat vzajemno s Hrvati in slovenskimi Štajarci kri prelivali. Da pa število tedenskih sej nikakor ne bode prikrajšano in se nobena škoda ne godi deželnemu zakladu, zato svetuje dr. Toman, naj potem prihodnji teden vsaki dan

bode seja ali saj trikrat kakor je navada. Deželni zbor je po večini glasov sprejel ta predlog, ki ga je prvo-sednik patriotičnega imenoval.

Dopisi.

Iz goriške okolice. — Sestavek v „Novicah“ zaradi dekliške šole v Ajdovščini je vrlo dobro teknil, čeravno je učinil mnogo hrupa. Le kar je pravo, je pravo, in le to naj velja! — „Zukunft“ nam je zelo veselo novico prinesla, da je iskreni rodoljub g. dr. L. zmagal v svoji pravični zahtevi zaradi slovenskega jezika pri sodnijah. Slišali smo, da je c. k. okrožna sodnija goriška s tem izidom jako zadovoljna. Ta sodnija je namreč sprejela tožbo in jo rešila po italijanski, pa čudili so se gospodje, ko vidijo nadsodnijski odlok, naj se dr. L. vrne tožba. „Slovenec“ je rekel, da ni sprejela tožbe tudi goriška sodnija ne; ali to ni resnica. Dodatki še moremo, da sta bila rekurs na najvišjo sodnijo in pritožba na ministerstvo slovenski pisana, in zato je omenjena rešitev c. k. ministerstva še veselejša. „Politik“ je prinesla novico, da je ministerski ukaz, kranjskim sodnijam poslani, nam še ugodnejši, da namreč sodnije morajo slovenske vloge tudi obravnavati in reševati po slovenski. Ali je to res, tega ne vemo. Bog daj, da je tako!

Iz Celja. (Oznaniło.) 2. decembra t. l. bomo imeli v tukajšnji čitalnici šaloigro „Črni Peter“, 23. decembra veliko skupščino, da se izvoli novi odbor, in 31. decembra večerno zabavo, h katerim se vabijo udje naše in družih čitalnic. Začetek bode vselej ob 7. uri zvečer. Odbor.

Novomesto 21. nov. V. — V nedeljo 18. t. m. smo imeli v čitalnici zopet kratkočasen večer. Igral se je namreč „Tat v mlinu“. Veselilo nas je to igro videti na programu, ker je velika in potrebuje mnogo igralcev in marsikterih priprav. Tem več smo pa bili zadovoljni, ker se je vsa igra dobro izvršila. Med igralci moramo najprvo imenovati gospoda K—č-a; on kakor že po mestu slovi za najboljšega igralca, je tudi res zmožen vsako nalogo izvrstno izvršiti. Tudi danes je žida Aaron Mavšelj-a tako naravno predstavljal in tekel mu je jezik v židovskem narečju tako gladko, da se mu je vse smejalo, če je le na oder stopil; tem teže pa je bilo žida igrati, ker je moral veliko tudi slovensko „židovati.“ Gosp. K-a (Javornik) se je prav po dijaško vèdel, toraj svoji nalogi popolnoma zadostil; posebno pa se je prikupil z obema pesmama, kateri je z jako krepkim glasom in zraven sočutno pel. Tudi vse tri gospice moramo pohvaliti, sosebno je zopet dopadla gospica Š-c sè svojo lepo pesmijo in sploh zavolj čiste in prav razumljive izreke. Ravno tako se je g. S-l (desetnik) možato gibal, kakor je vojaku spodobno. — Med tem časom, kar je bilo zadnjo pot v čitalnici igrano, se je naše gledišče tako olepšalo, da moremo reči, da je brž ko ne najlepše, kar jih imajo čitalnice. Napravili smo si novo zagrinjalo, nove dekoracije za sobo in gozd in naslikal nam je sedaj tû bivajoči slikar malano okolico, da ji ni para. Vsega vkup imamo sedaj 6 lepih spremenov; stal je pa tudi ta oder družbo skoro 300 gold. Kakor po več čitalnicah, bode tudi v tukajšnji v nedeljo 25. t. m. ples; za adventne nedelje pa so že namenjene primerne zabave. Slava toraj naši čitalnici, ki nam dolge zimske večere tako prijetno krajša.

Iz Postojne. — Kakor leta 1859. tako smo tukaj tudi preteklo poletje dosti prestali po vkvartirevanji vojakov. Zapisnik maršne postaje priča, da se je od prvih dni malega travna do konca vinotoka samo v Postojni

2656 stanišč za častnike, 51.705 stanišč za prostake, in prenočišč za 10.509 kónj; na vaseh v okolici pa 1019 stanišč za častnike, 21.874 stanišč za prostake in prenočišč za 5455 kónj, tedaj vkup: 3675 stanišč za častnike, 73.579 stanišč za prostake in prenočišč za 15.964 kónj nakazalo. V teh številkah pa niso zapopadana krdela vojakov, ki so dvakrat po več dni pod Postojno pod milim nebom prenočevala. Da je vojaško nastanovanje veliko breme, katero zadene pa le tiste kraje, ki so ob cestah, po katerih vojaščina hodeva, to je občno znano. Al ne bi bilo prav, ako bi se postavno ustanovilo, da bi tudi tisti kraji dežele, ki vojakov nikoli nimajo, za vojaško nastanitev toliko pridajali, da ne bi ta državljanska dolžnost le na posamesne kraje spadala, ampak se enakomerno na vse razdelila?

Iz Selc 22. nov. §§. — Pri nas, hvala Bogu, nismo imeli kolere; al druga bolezen, nič boljše kot kolera, nas nadleguje. Četrť ure od tukaj, na Studenem, se je hudi legar (tifus) prikazal, ki ljudi trpinči, da si tudi dosihmal ni še nobenega pod zemljo spravil. Pri nas pa je zopet druga bolezen, morebiti tudi košček legarja, pa vendar tudi nevarna. Ako se človek dobro spoti in v postelji na gorkem ostane, je kmalu dober; ako pa tega ne storí, se pa tudi po dva, tri tedne kot mègla sèm ter tjà vlačí. — Letina je bila pri nas srednja, al še bolje rečeno, pičla. Oglarija zelo mrje, ki je tukajšnjim hribovcem dve tretjini živeža dajala; les je po večem poginil, zunaj bolj premožnim. Dragina nastaja, denarja ni!

Iz Kranjskega. (Volitev novih županov na dalje.) Za župane so izvoljeni:

V žužemberškem okraji: za Žužemberk-Hine Janez Vehovec iz Žužemberka; v Ambrusu France Perko iz Ambrusa; v Zagradcu Janez Kupelj iz Valične vasi; v Dvoru Janez Surec iz Dvora; na Smuki Janez Fink iz Smuke.

V véliko-laškem okraji: v Turjaku Jožef Hočevár iz Pudloga; pri sv. Gregorji Jožef Levstik iz Črnič; v Vélikih Laščah Janez Tomšič iz Vélikih Lašč; v Kompoljah Anton Drnulec iz Kompolj; v Lužarjih Štefan Ivanec iz Bušča; v Podgori Jernej Sporar iz Podgorice; v Račni Martin Tomšič iz vélike Račne; v Vidmu Anton Brodnik iz Ceste.

V metliškem okraji: v Metliki France Gustin iz Metlike; v Božakovu in Rozalnici Matija Težak iz Rozalnice; v Dražici Marko Nemanič iz Dražice; v Radovici Martin Kramarič iz Radovice; v Lokvici in Gabrovču Martin Jakljevec iz gorenje Lokvice; v Suhorji Martin Žlogar iz Bušine vasi; v Češnjevcu Matija Blut iz Krvavci vrha; v Semiču Janez Fuks iz Semiča; v Gradcu Matija Novak iz Gradca; v Podzemlji Niko Kambič iz Krašince.

V ljubljanski okolici: na Brezovici Tomaž Košir, posestnik iz Brezovice; na Studencu Valentin Strukelj, posestnik iz Studenca; na Dobrovi Janez Novak, posestnik iz Podsmereke; v Dobrujnah Jožef Babnik, posestnik iz Fužin; pri sv. Jurji Jožef Šerjak, posestnik iz Vrbičja; v Grosuplji France Zupančič, posestnik iz Sel; v Ižki vasi Mihael Mehlin, posestnik iz Ižke vasi; v (Ižki) Loki Janez Gams, posestnik iz Loke; na Ježici Andrej Drmastija, posestnik iz Ježice; v Logu France Petrič, posestnik iz Loga; v Šmarji Dragotin Zavinšek, grajščak v Lesičji pri Laniščah; v Polji France Peterlin, posestnik iz Zaloga; v Šmartnu Andrej Malenšek, posestnik pri Tacnu; v Mustah Janez Ciglar, posestnik iz Udmata; v Pijavi Gorici France Dušak, posestnik iz Brezja; v Podgorici Nace Sojar, posestnik iz Podgorice; v Želimljah Jožef Železnikar, posestnik iz Škril; v gorenji Šiški Anton vitez Gariboldi, grajščak v gornji